

HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS

EN NY INTERNATIONAL ORDEN FOR MENNESKEHEDEN

II.

Imperiesystemet er dødt og må nu fjernes

Alene den foranstående forkortede opsummering af den eksplosive udviklingsproces, som BRIKS har udløst på denne planet, gør det påfaldende imponerende potentiale klart, som dette tilbyder med hensyn til at bringe menneskeheden frem til det højeste niveau af samarbejde og udvikling, der nogensinde er opnået. Men det er ikke tilstrækkeligt simpelt hen at tilbyde og bygge denne mulighed, og så håbe på det bedste. Det britiske Imperium, hvis blotte eksistens er truet af denne proces, og som bekæmper den indtil døden, må fjernes, og det århundredgamle oligarkiske imperieprincip må bandlyses fra planeten én gang for alle.

Dette imperium, der har sine operationelle centre i City of London og Wall Street, har gjort det klart – meget lig Miltons Satan i *Paradise Lost (Det tabte Paradis)* – at det foretrækker at bringe verden til fald, både økonomisk og militært, hellere end at tolerere tab af magt, ikke blot til en anden magtenhed, men til en fuldstændig anderledes idé om mennesket.

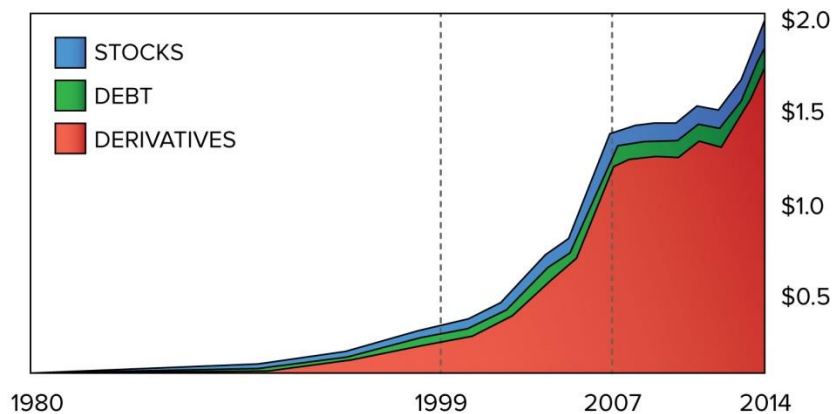
Finansiell cancer

Begynd med grundlaget for deres internationale finanssystem. Dette system, i hvilket det er selve pengene, snarere end fysisk rigdom, der anses for at være af værdi, er i færd med at nå en grænse for sin evne til at udplyndre den fysiske økonomi. Resultatet er en enorm, spekulativ boble, der for længst er bankerot, på totalt henved 2 billiarder dollar i værdiløse finansielle aktiver, som det aldrig nogen sinde vil være muligt at betale, en hyperinflationsskabende vækst af værdiløs gæld, som LaRouche oprindeligt i 1971 advarede om, ville blive den uundgåelige konsekvens af ophævelsen af FDR's Bretton Woods-system.

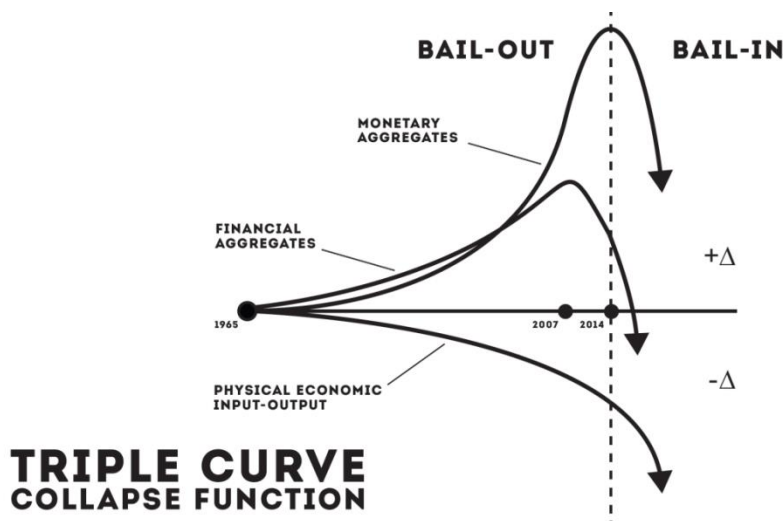
Hvordan i alverden kunne vi nogensinde tillade dette at ske? Med afslutningen af Bretton Woods-systemet med faste valutakurser i 1971 udløste internationale finansinteresser global spekulation i nationale valutaer og markederne for futures-kontrakter, med en ødelæggelse af hele den Tredje Verden i særdeleshed i sit kølvand. Så i 1999 overtalte disse samme finansinteresser USA til at smide FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933, der havde indført en streng adskillelse mellem kommercielle banker og spekulative investeringsbanker, over bord. Det udløste en grasserende spekulation i derivater, som kom til at repræsentere 90 % af hele verdens finansielle aktiver. Mellem ophævelsen af Glass-Steagall i 1999 og nedsmeltningen af verdens finanssystem i 2008, steg de totale finansielle instrumenter fra omkring 260 milliarder dollar til det svimlende tal 1,4 milliard dollar – en femdobling på ét årti!

Det var slemt nok i sig selv. Men dernæst gjorde den »løsning«, som Wall Street og London installerede i 2008 i et forsøg på at redde deres system, det hele meget, meget værre. Man lancerede den hyperinflationsskabende »Kvantitative lempelse« (QE), der indtil dato har føjet yderligere for omkring 9 billion dollar i værdiløse penge til boblen i et forsøg på en bail-out (statslig redning) af bankerne. Denne bail-out accelererede dramatisk i 2013 og 2014 og øgede de totale, samlede finansinstrumenter fra omkring 1,5 milliard dollar ved slutningen af 2012 til nær ved 2 milliard dollar i dag – et spring på 33 % på blot 2 år.

WORLD FINANCIAL AGGREGATES (QUADRILLION \$)

Den hyperinflationsskabende vækst i de totale, samlede finansielle instrumenter i perioden 1980-2014, målt i milliarder dollar. De lodrette linjer i 1999 og 2007 markerer henholdsvis ophævelsen af Glass/Steagall-loven og den globale finanskrisen.

En opdateret version af en heuristisk, grafisk fremstilling, som LaRouche først udviklede i 1996 for at vise det spekulative finanssystems uundgåelige kollaps.

Samtidig med, at Det britiske Imperium vedholdende havde næret canceren med enhver tænkelig form for bail-out, havde de også anvendt deres bail-in-svindler, som man i USA fastlagde love og regler for i Dodd/Frank-loven for at ribbe befolkningen til skindet og stjæle alt – lige fra folks bankindeståender til deres pensioner, deres forsikringer og selve deres levebrød. I Europa er ungdomsarbejdsløsheden steget over hele Eurozonen og er i Grækenland og Spanien nået op på over 60 %.

Det står ikke bedre til i USA: flere end halvdelen af delstaterne har en reel ungdomsarbejdsløshed på over 30 %. På Obamas vagt er antallet af amerikanere, der lever under den officielle fattigdomsgrænse, steget fra 37 millioner til 48 millioner. Landets sydvestlige del lider under en så alvorlig tørke – forværret af i årtier at have forsømt at bygge ny infrastruktur, såvel som også ødelæggelsen af den infrastruktur, der allerede fandtes – at den er ved at dø af mangel på vand.

Kort sagt, så befinder vi os i slutfasen af en generel sammenbrudskrise af det økonomiske system som helhed, i hvilken sammenbrudskrise vi står over for eksplosionen af fiktive, spekulative, finansielle værdier samtidig med, at den faktiske fysiske økonomi, af hvilken befolkningens liv afhænger, med fuldt overlæg er blevet ødelagt. Lyndon LaRouches »Typiske trippelkurve-kollapsfunktion« er den bedste fremstilling af den dødbringende udvikling, der er i gang – og hvorfor, den ikke kan fortsætte.

Den fysiske økonomi er blevet decimeret i en sådan grad, at man næsten skulle tro, det var resultatet af en overlagt politik fra Det britiske Imperiums side om at slå folk ihjel – hvad det rent faktisk også er. Den britiske Dronnings, hendes gemal Prins Philips og deres imperialistiske talsmænds erklærede politik er en hurtig reduktion af planetens befolkning, fra henved syv milliarder mennesker i dag og ned til én milliard eller mindre. Prins Philip har selv utvetydigt erklæret denne politik, da han pralede:

I tilfælde af, at jeg bliver reinkarneret, vil jeg gerne komme tilbage som en dødbringende virus for at bidrage til at løse overbefolkningen.

Sammenlign denne bestialske, folkemorderiske anskuelse med den optimisme og kærlighed til menneskeheden, der udspringer fra BRIKS, og som den indiske premierminister Narendra Modi i få ord udtrykte i sin tale den 28. september 2014 foran en skare på 20.000 mennesker, der var samlet i New York City's Madison Square Garden:

Unge mennesker, der har kompetencer og evner, kan skabe deres egen fremtid. Vi behøver ikke at se tilbage. Der er ingen grund til pessimisme ... Vi har en kombination af ting, som ingen anden na-tion har, og med dette følger ansvar ... 1,2 milliard mennesker er en velsignelse fra Gud. Mennesker er Guds ansigt.

Dernæst udfordrede premierminister Modi ikke alene den indiske befolkning, men hele verden: »Lad os gøre udvikling til en massebevægelse.«

BOKS:

Wall Street og London erklærer Kinas »Nye Marshall Plan« krig.

Samme dag, som Xi Jinping tilbød USA at gå med i den Nye Silkevej, var der en lederartikel i *Wall Street Journal*, der fordømte Xi for den afskyelige forbrydelse, at »forsøge at være mere amerikansk end amerikanerne selv«, ved at lancere en ny Marshall Plan, og artiklen kom med den uhyrlige påstand, at dette »indikerer, at kinesiske ledere ønsker at genoplive det imperialistiske system med at betale tribut«. Dette er et ekko af en lignende artikel, der blev skrevet tidligere i *Foreign Affairs* med overskriften »Kinas imperiale præsident«, og som kræver fuldt optrappet militær og økonomisk krig mod Kina. Det ironiske er selvfølgelig, at mens Kina og BRIKS rent faktisk efterligner »Det amerikanske System« for økonomi og udbredelse af udvikling til hele verden, i traditionen efter Hamilton, så bliver vi, USA, brugt af vores egen historiske fjende, Det britiske Imperium, til et forsøg på at starte Tredje Verdenskrig for at knuse denne nye, økonomiske orden, alt imens vi går ned sammen med imperiets synkende, finansielle Titanic.

Kort, der viser inddæmningen af Rusland og Kina gennem fremskudte placeringer af tropper og militært isenkram på deres grænser.

En termonuklear Tredje Verdenskrig

Hellere end at se menneskeheden behersket af den anskuelse, den politik og det økonomiske system, der udtrykkes af premierminister Modi og BRIKS, har Det britiske Imperium og dets allierede i Europa og USA lanceret en række såkaldte »farvede revolutioner« og andre former for ulovlige regimeskift imod ethvert land, der vover at springe af det synkende, transatlantiske, finansielle Titanic, der handler for at skabe de betingelser med kaos og krig, under hvilke mener at kunne bevare global, politisk kontrol. Desuden er de fuldt ud parat til at lancere åben krig imod Rusland og Kina i særdeleshed, hvilket i vor moderne tid udelukkende kun kan betyde global, termonuklear krig, der truer med at udslutte menneskeheden.

Som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, for nylig skrev:

Faren for en overlagt – eller endda en utilsigtet – termonuklear krig er vokset dramatisk. Forsøget, næret af geopolitiske motiver, på at få Ukraine associeret med EU og således de facto bringe landet ind i NATO's indflydelsessfære, har udløst en række eskalerende konfrontationer, som i værste tilfælde kunne ende med den menneskelige arts udsluttelse. Med hertil kommer, at næsten hele Mellemøsten og resten af Sydvestasien står i flammer; igangsat af krige, der bygger på løgne, imod såkaldte slyngelstater, såede man sæden til en vold, der har kaldt en hydra med en million hoveder til live, der ikke blot har udjævnet Civilisationens Vugge med jorden og dér skabt et Helvede på Jord, men også er blevet en eksistentiel trussel mod Vesten ... Geostrategiske konflikter, der har potentiale til at slippe krige løs, både regionalt og mere generelt, yngler også i Stillehavsområdet.

Tiden er hastigt ved at rinde ud for, at USA går med i BRIKS for at gøre en ende på Det britiske Imperium én gang for alle, før det lykkes dette imperium at udslutte hele menneskeslægten gennem økonomisk ødelæggelse og global, termonuklear krig.

III.

Konkrete muligheder for USA's tilslutning til BRIKS

En række konkrete tilbud om at samarbejde med Rusland og Kina i en ny æra med global, og interplanetarisk, udvikling, er blevet præsenteret for USA. Ud over de nylige tilbud fra præsident Putin og præsident Xi Jinping med hensyn til Silkevejsfondens, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbanks og andre BRIKS-relaterede nye, økonomiske institutioners åbne og inkluderende natur, har der været en række andre forslag om samarbejdende udvikling. Øverst på listen står forslag om fælles projekter om arktisk udvikling, udvikling af rumfart og avancerede former for atomkraft.

Jernbaneforbindelsen over Beringstrædet

Et af de måske mest umiddelbare og selvindlysende steder, hvor USA kunne gå med i denne alliance for udvikling, ville være at tage imod tilbuddene fra både Rusland og Kina om at samarbejde om bygningen af højhastighedsjernbaneforbindelser gennem Alaska og ind i Sibirien, gennem 50-60 mil lange tunneller under Beringstrædet. At forbinde Ruslands transsibiriske jernbanelinjer med Canadas og USA's jernbanelinjer, og således forbinde hele den nordamerikanske landmasse med det vidtstrakte eurasiske kontinent, ville udgøre grundstenen i en forbindelse, der udvider Kinas Nye Silkevej til at blive begyndelsen til en virkelig Verdenslandbro.

Ud over en enorm forøgelse af mængden og hurtigheden af handelen og transporten mellem de amerikanske kontinenter og Asien over Stillehavet, ville dette projekt udgøre en afgørende drivkraft for udvikling af de arktiske og sibiriske områders potentielt enorme ressourcer. Massive aflejringer af mineraler og råolie, naturgas og kul er eksempler på disse underudviklede, nordlige områders ressourcepotentiale, men at få adgang til og udvikle disse områder vil kræve et avanceret, højteknologisk infrastrukturprogram med betydeligt forøgede niveauer af energigennemstrømningstæthed – et afgørende nødvendigt, forceret teknologisk program for alle de nationer, der er involveret i en sådan indsats.

Alt imens idéen om en sådan jernbaneforbindelse går tilbage til det 19. århundrede, så har Lyndon og Helga LaRouche været centrale skikkelser i kampen for dette Beringstræde-projekt, siden begyndelsen af 1990'erne.¹ Den russiske regering har fremlagt planer om at forlænge sine jernbanelinjer frem til Beringstrædet, og regeringsfolk har gentagne gange været fortalere for at bygge Beringstræde-forbindelsen.

Som et eksempel på sådanne bestræbelser blev Lyndon og Helga LaRouche i 2007 inviteret til at deltage i en konference i Moskva med titlen, »Megaprojekter i det østlige Rusland: En Transkontinental Eurasisk-Amerikansk Transportforbindelse via Beringstrædet«, arrangeret af Det russiske Videnskabsakademi sammen med andre regeringsministre og russiske selskaber.

I 2014 begyndte der at komme rapporter i de kinesiske regeringsmedier om Kinas interesse for at bygge denne jernbaneforbindelse over Beringstrædet, som det blev rapporteret i *China Daily* og af *RIA Novosti*, såvel som af *The Guardian* og andetsteds.²

Hvis USA går sammen med Rusland og Kina om dette store projekt, vil jernbaneforbindelsen over Beringstrædet virkelig transformere den Nye Silkevej til Verdenslandbroen.³

¹ Se Appendiks: LaRouches rolle i at forme den nuværende verdenshistorie (kommer snarest)

² www.theguardian.com/world/2014/may/08/chinese-experts-discussions-high-speed-beijing-american-railway

³ Se online det interaktive kort af hele Verdenslandbro-projektet på: www.larouchepac.com/world-landbridge

Udvikling af Månen og helium-3

Den fremragende kinesiske succes med måneprogrammet har tiltrukket fornyet interesse for Månen. Udviklingen af Månen er et af de vigtigste skridt i menneskehedens udvikling af Solsystemet, og Kina er ikke den eneste nation, der er interesseret i dette. Rusland har gentagne gange givet udtryk for sin plan om at udvikle permanente operationer på Månen, som også USA har givet udtryk for, før Obama nedlagde det amerikanske måneprogram.

Et fælles program mellem USA, Kina og Rusland for udvikling af Månen kan give menneskeheden en platform for at begynde at udvikle og kontrollere hele Solsystemet. Evnen til at kunne udnytte de ressourcer, der er til rådighed i rummet – for eksempel på overfladen af Månen og asteroider – vil fuldstændig revolutionere menneskehedens forhold til Solsystemet. En begyndende udvikling og industrialisering af ressourcerne på Månen vil derfor være af afgørende betydning.

Det måske vigtigste vil være udviklingen af det unikke fusionsbrændstof, som er næsten helt fraværende på Jorden, men som til overflod findes på Månen: helium-3. Førrende forskere i Kina, Rusland og USA har brugt årtier på at undersøge de enorme fordele, der er forbundet med udvikling af ressourcerne af helium-3 fra Månen og har gjort denne bestræbelse til et ideelt emne for samarbejde.

Udviklingen af avancerede, termonukleare fusionskapaciteter med helium-3 fra Månen vil radikalt transformere økonomien nede på Jorden, og også revolutionere menneskehedens forhold til Solsystemet som helhed. For eksempel vil raketfremdrift med fusionskraft skære rejsetiden mellem Jorden og Mars ned fra de nuværende 5-10 måneder til potentielt 5-10 dage.⁴

BOKS:

»Når det bliver en realitet at få atomkraft fra helium-3, kan månens ressourcer bruges til at generere elektricitet til hele verden i mere end 10.000 år.«

*Ouyunag Ziyuan, det kinesiske måneprogramms fader.
Xinhua News Agency, november 2012.*

»Et af Apollomissionernes mest betydningsfulde bidrag var bekræftelse af tilstedeværelsen af helium-3 på Månen.«

*Harrison Smitt, Apollo 17-astronaut.
Apollos 40-års jubilæum, oktober 2012.*

»Der er vand på Månen, og der er helium-3, som er bedre end nogen anden energikilde på Jorden ... En dag vil olie og kul slippe op, og menneskeheden vil have behov for energi. Så vil vi begynde at levere den fra vores naboplanet.«

*Alexander Volkov, russisk kosmonaut.
All-Russia Science Festival, oktober 2014.*

»Vi har planer om at etablere en permanent station på Månen. Industriudvinding af helium-3, en sjælden isotop, forventes at begynde på Månen.«

*Nikolai Sevastyanov, tidligere chef for Energia.
Officiel erklæring fra Energia, marts 2006.*

»Jeg forudsiger, at vi i løbet af de næste to årtier vil se missioner gennemført for at tappe ressourcerne på Månen (såsom helium-3).«

*Den indiske rumfartsforsker A. Sivathanu Pillai,
Indian Express News, oktober 2014.*

⁴ Mere om Månen og helium-3: www.larouchepac.com/lunar-he-3-fusion (eng.)

og Helga Zepp-LaRouche: **Den nye Silkevej transformerer planeten - En ny æra for menneskeheden og Jason Ross: En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild: Udvinning af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft** <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1867>

Strategisk forsvar af Jorden (SDE; Strategic Defense of Earth)

Fusionsteknologier vil også være af afgørende betydning for at forsvare Jorden mod farlige asteroider og kometer, en udfordring, som russiske regeringsfolk på højeste niveau gentagne gange har rejst som et spørgsmål, Rusland og USA burde samarbejde om at løse.

Ikke alene har menneskeheden ikke noget eksisterende eller demonstrerede forsvar mod potentielt farlige asteroider eller kometer, men vi ved heller ikke engang, hvor det store flertal af asteroiderne i vores umiddelbare nabolag befinder sig, som det ganske klart demonstreredes af den overraskende eksplosion af en lille asteroide over Tjeljabinsk, Rusland, i februar 2013.

Forud for dette alarmopkald, i efteråret 2011, havde Ruslands daværende særlige udsending til NATO, Dmitri Rogozin, allerede foreslået, at USA og Rusland skulle samarbejde om at udvikle kapaciteten til at forsvare Jorden fra både truslen fra asteroider og fra atommissiler. Dette blev tilbudt som et fælles program som et alternativ til USA's og NATO's ensidige, fremskudte placering af termonuklearrelaterede militærkapaciteter op mod Ruslands grænser. Dette forslag om et fælles, amerikansk-russisk »Strategisk Forsvar af Jorden« (SDE) var et klart ekko af Lyndon LaRouches oprindelige Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI).⁵

I kølvandet på eksplosionen i Tjeljabinsk er denne idé blevet gentaget af mange højtplacerede, russiske regeringsfolk. For eksempel erklærede premierminister Dmitri Medvedev:

Den meteorit, der faldt ned i nærheden af Tjeljabinsk, er en lektie for hele menneskeheden. Det er nødvendigt, at vi sammen undersøger måder til at modstå naturens kræfter.

Nikolai Patrushev, sekretær for det Russiske Sikkerhedsråd, krævede, at forsvar mod asteroider blev sat på dagsordenen for det Globale Sikkerhedstopmøde i Skt. Petersborg i juni 2012, og på dette forum erklærede han:

Hvis vi arbejder på at forbedre [vort forsvar mod asteroider], især på internationalt plan, så ville dette ikke ligge uden for vores rækkevidde, som det ville for blot et enkelt land, men det kan virkelig gøres. Så vi må udføre prognoser for, hvornår og hvordan vi skal øve indflydelse på disse [rum]objekter.

I 2013 gentog Nikolai Patrushev forslaget om et internationalt program for Jordens forsvar:

Det Russiske Sikkerhedsråd har gentagne gange foreslået at udvikle et program, der tilsigter samarbejde mellem regeringer for at imødegå trusler fra rummet, der er associeret med faren fra asteroider og kometer og ophobningen af vragester i rummet.

Konstantin Tsytko, parlamentsmedlem i Det føderale Råd fra Tjeljabinsk-regionen, erklærede:

Det ville være logisk at afholde en international konference med deltagelse af statschefer for at drøfte spørgsmålet om truslen fra asteroider mod Jorden.

Og i februar 2013 gentog Dmitri Rogozin sit forslag om et »internationalt initiativ« for at skabe et system imod trusler fra rummet, hvor han sagde, »essensen af vores idé består i at samle industrinationernes intellektuelle og teknologiske indsats« og nævnte russiske, amerikanske, kinesiske og europæiske industrier som et førende eksempel.

Dette internationale initiativ for et fælles forsvarssystem mod asteroider som et alternativ til krig blev udvidet i 2013 af chefen for den russiske Statsdumas komite for udenrigsanliggender, Alexei Pushkov, til også at omfatte Kina:

I stedet for at kæmpe på Jorden burde folk være i færd med at skabe et fælles forsvarssystem mod asteroider ... i stedet for at skabe et [militært] europæisk rumforsvarssystem, burde USA slutte sig til os og Kina om skabelsen af AADS – Anti-Asteroid Defense System (Anti-asteroide Forsvarssystemet).

⁵ For den fulde historiske baggrund for Lyndon LaRouches rolle i det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), se: www.larouchepac.com/sdi

Skabelsen af en fusionsøkonomi

Samarbejde mellem USA og BRIKS-alliancen om udvikling og masseproduktion af fissionskraft, kontrolleret termokernfusion og hermed beslægtede teknologier med høj energigennemstrømningstæthed, vil også være af afgørende betydning.

Ledende nationers kombinerede videnskabelige, ingeniørmæssige og produktive kapaciteter kan organiseres til at definere et globalt, forceret program for fuldt ud at udvikle atomalderens kapaciteter. Mens der finder betydningsfuldt, internationalt samarbejde sted, der inkluderer fremskridt inden for konstruktion af den Internationale Termokernreaktor (ITER), så er udviklingen af fusion blevet meget hæmmet af det gamle paradigmes finansielle og politiske svagheder. I dag kan vi ikke alene fremskynde udviklingen af ITER og andre igangværende fusionsprogrammer, men vi kan påbegynde en endnu større, forceret indsats.

Fordelene vil gå langt ud over den overflodsmængde af energi, som nuklear fissions- og fusionssystemer kan levere. Dette er menneskehedens indtræden i et fuldstændig nyt domæne inden for fysisk kemi, der omfatter molekylær kemi med sit enorme, uudnyttede potentiale inden for atomets domæne.

Sådanne fremskridt vil ødelægge den absurde ramme med økonomi som værende et såkaldt »nulsumsspil«⁶. Udviklingen af forarbejdningsmetoder med høj energigennemstrømningstæthed kan åbne op for fuldstændig nye grundlag for ressourcer. Nye teknologier i fusionsæraen kan øge arbejdskraftens produktive evne eksponentielt og muliggøre produktion af mere rigdom ved anvendelse af færre mandtimers manuelt arbejde.

Sådanne spring vil være af afgørende betydning for menneskets udvikling af det fulde potentiale i det arktiske område, på Månen og i Solsystemet mere generelt.

⁶ Dvs., at denne ene parts gevinst sker på bekostning af den anden parts tilsvarende tab: nulsum.